

Susma Yüreğim

– AZİZ REMZİ · 28 Haziran 2020

Son demlenmiş cümleleri bul,
dök içine yüreğimin...

Ateşinde erisin ruhum,
İbrahimî duruşta, rüzgarın getirsin özünü
Gül devşirsin saray bahçesinde bahçıvan...
Nemrudî çığlıklar değmesin,
temiz kulaklara,
od'una atlan, odunu yesin balıklar...

Keçe dövülürcesine dövülsün,
ıslatılsın dimağım.
Rutubetli duvar dibine çömer gibi
konulsun istif istif...

Ağyar, ah yar demeden...
gönlüm efkar desin...
Çömez gecelerim olsun aşk adına,
sıyrılsın saflığı düzenimin
sır içinde beklerken;
sur çalınsın İsrail elinde...

Bölük bölük efkar dizdiler;
karanlıkta kararım

Ayrılık, zilleri çalındı
kuytu, köhne, kara kuyulara...
Yusuf göründü sanki
kanlı gömleği çürümüşçesine
şanlı yüreği gül'müşçesine.

Kül yüzlüler utandı
Gül yüzlüye ihanette...

Züleyha elinde bıçak

doğransın salkımsaçak
uhrevi gecelerde günlerim ışıyacak...

Susma yüreğim
dilsizlere dil ol ki,
dinsizlere gün dođmasın...

Son deminde damlayan
kurşunî bir cümleydi;
kaynamadan içime...

Selim Adım